

הגלות, והרי כתוב בתורה שהיתה נסתרת אלפים שנה לפני שנברא העולם, שעל אחד פי שבעה על חטאם יש להם לסבל, משום אותה הפרצה הגדולה שפרצו וחסאו באותו צדיק קדוש.

אמר לה הקדוש ברוך הוא: כך הוא הדין! אבל בתורה הקדושה יש לי מתנה טובה ושבת שמה, וכשהם שומרים אותה, היא עומדת באותו מקום לסגר אותה הפרצה שפרצו, שאותו הצדיק השביעי אחוזו בה, וכדאי הוא לכפר על אותו החטא.

זהו שכתוב (שמות טו) ויצעק אל ה'. מי ויצעק? זו מדת הדין שעמדה וצרכה לפניו. ויורהו ה' עץ - זו התורה. זהו שכתוב (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה. וישלף אל המים - מי הם המים? המים הזדונים שקמו להפרע מהם, ואז וימתקו המים, שנמתקו ודאי, שהרי ראו את הרפואה הגדולה לאותו החטא.

ובנין לנו שבמרה נצטוו? שכתוב (דברים ה) שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלהיך. ואמר מר, כאשר צוה - במרה. אמר להם הקדוש ברוך הוא: אם אתם שומרים את השביעי העליון הזה, אין רשות למדת הדין לקטרג עליכם. זהו שכתוב (שמות טו) שם שם לו חק ומשפט. ועל פן שנינו, יכולה היא שבת שתרחם עלינו ויקבצנו קודשא בריך הוא מן גלותינו, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד נגאלים.

בא וראה, כשגרמו החטאים, והשבת הזו לא נשמרה פראוי, כמו שמצאנו שהזהיר אותם

אלפי שנין מקמי דאתברי עלמא, דעל חד שבעה על חוביהון אית להון למיסבל, בגין ההוא פרצה רפתא דפרצו וחסו בההוא זכאה קדישא.

אמר ליה הקדוש ברוך הוא הכי הוא דינא, מיהו באורייתא קדישתא, אית לי מתנה טובה, ושבת שמה, וכד אינון נטרין לה, איהו קיימא בההוא אתר, לסגרא ההיא פרצה דפרצו. דההוא צדיקא שביעאה בה אחיד, וכדאי היא לכפרא על ההוא חובא.

הדא הוא דכתיב, (שמות טו כה) ויצעק אל ה'. מאן ויצעק, דא מדת דינא, דקיימא וצווחא קמיה. ויורהו ה' עץ, דא אורייתא, הדא הוא דכתיב, (משלי א יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. וישלף אל המים, מאן אינון מים, מים הזדונים דקמו לאתפרעא מינייהו, וכדין וימתקו המים, אבסימו ודאי, דהא חזו אסוותא רפתא לההוא חובא.

ובנא לן דבמרה אתפקדו. דכתיב (דברים ה יב) שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלהיך, ואמר מר, כאשר צוה, במרה. אמר לון קודשא בריך הוא, אי אתון נטרין להאי שביעאה עילאה, לית רשו למדת דינא לקטרגא בכו. הדא הוא דכתיב, (שמות טו כה) שם שם לו חק ומשפט.

ועל דא תנינן, יכולה היא שבת שתרחם עלינו, ויקבצנו קודשא בריך הוא מן גלותינו, ואלמלי שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן, מיד נגאלים.

תא חזי, פד גרמו חובין, והאי שבת לא אתנטיר פדקא חזי, פדאשפחן דאזהר לון נביאה עילאה, הדא הוא דכתיב, (ירמיה יז כא)

בה אמר ה' השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם